

שור שנכח ד' וה' פרק רביעי בבא קמא

עמ'. משפט עין

כח א ווי פ"ז האלטט
 סקר מון הולס פ"ז:
 כט ב ווי פ"ז אט פ"ל:
 ג ווי פ"ז סט הולס פ"ז:
 לא ד ווי פ"ז סט הולס פ"ז:
 לב ב ווי פ"ז תולס פ"ז:
 נטן פ"ז הולס פ"ז:
 לאג י ווי פ"ז האלטט
 מהס פ"ז הולס סט פ"ז:
 לד ז ווי פ"ז האלטט
 מוק מון הולס פ"ז:
 לה ח ט ווי פ"ז פ"ז
 אטטטט ח ט ווי פ"ז:
 אטטטט פ"ז

מוסף רשות

נא הוא ולא לובוה הוא ולא
החתם וממוניה הוא דאוייך לא
סוחתגר בקמיהה: ת"ד "שאלו
וישואל משלם חזי נוק הער
נוק שואול פטור מכלום אמר
במן חזי נוק וישואל חזי נוק
בו שהחוא גנחן ונימוא ליה חם
ו השחוא נמי זיל שלים פלאן
געית שלומי לדידי ונימוא ליה
אך

שר ש' ב' שופטן. נאכל ללקמן ומפניו מס ג' קני נס ס פומחה: י' לד' נס וומה נגן לד' עד לא כל פנוין ממייה דלכימט עין למעמידין פוניטופס אלי לר' רעדר ליה שמירה פחותה ולא עבר עבד ליה שמירה מעולה אי לר' אן יעקב דלא אמר אחד תם ואחד מועד ששמורת שמירה הפטורה פטורין והוא קמ' ל' יעקב דמעמידין להן אפטורין להן לגבות מגופו אל הבי קאמר חדא דעתך ביה תרתי טעמא רבינא אמר ושות משנה אייכא בינייחו נגן דהוה מועד ונתפק החרש ונשפה השומה וההניר הקטן ר' סבר הרי הוא בחוקתו ר' עקיבא סבר רשות משנה: ת' ר' אפטורפסים משולמין מן העליה זואין משילטן כופר מאן נינחו איד חסרא ר' ישמעאל בנו של ר' יהנן בן ברוקה היא דתニア זיונתן פידין נפשו דמי נוק ר' ישמעאל בנו של רבי יהנן בן ברוקה אומר דמי מזיך מאילאו בהא קמיפלני דרבנן סבר כפרא ממונה הו ר' ישמעאל בנו של רבי יהנן בן ברוקה סבר כפרא כפרא אה' פפא לא דבל' ע' כפרא בדניך שיימין ורבי ישמעאל בנו של רבי יהנן בן ברוקה סבר בדניך שיימין מ' ט כתיב מינו כי שיימין בדניך שיימין משבח ליה רבא לד' ג' ברור אהא בר יעקב למעליה מה להן בדניך אף באן בדניך ור' ישמעאל בנו של רבי יהנן בן ברוקה סבר יהונתן פריו נפש כתוב ובנן אין פידין נפשו כתיב מינו כי שיימין בדניך שיימין משבח ליה רבא לד' ג' ברור אהא בר יעקב אל' לבשנא לירך הביאו לדידאום גודל הוא אל' בע מנייא מלוא לדיידי כי איתא לנביה אל' בע מנייא מלוא בעיא מניה שר ש' שני שופין כיצד מושלמין כופר ישלם הא כופר והאי כופר כופר אחד אמר חרמנא ולא שני כופרין הא חז'י כופר והאי חז'י כופר כופר שלם אמר רחרחמא ולא חז'י כופר אדריבת קא מעין בה אל' יתנן חיבי ערבי ממשבנן אותן חיבי הפתאות ואשומות אין ממשבנן אותן חיבי כופרין מאיזין דכפרה הוא בחמתה ואשם דמי

מסורת הש"ס

חורה או ר השלב
1. אם כפר יושת עליי
ועתמן פין נפשו ככל
אשר יושת עליי
שנות בא

הנחות רב"ח